

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten har også den opfattelse, at der reelt er tale om et skatteforslag. Nu er Enhedslisten jo ikke noget skattenægterparti; vi kan sagtens acceptere, at der bliver udskrevet skatter til fælles bedste, men det betyder selvfølgelig også, at vi må have hånd i hanke med, at skatterne rent faktisk går til det fælles bedste.

Det afhænger altså af, hvad pengene skal bruges til. Det er jo netop ved en finanslovdebat, at man diskuterer, om pengene skal bruges til gavn for de arbejdsløse, de syge, de svage, eller om de skal gives til dem, der har i forvejen. Derfor bliver vi også nødt til at henvise vores endelige stillingtagen til dette forslag til en afslutning af finanslovdebatten.

Bare for at give regeringen et vink til den debat vil vi sige, at regeringen jo må kunne forstå, at man ikke sammen med os kan gennemføre alt det sure og så sammen med V og K gennemføre alt det søde. Skal man have vores støtte til at gennemføre det sure – opkrævning af afgifter og skatter – må der altså også noget sødt på bordet, og det håber jeg regeringen forstår.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er jo sådan, at hvis man vil afholde udgifter, må man også sørge for at få nogle indtægter. Jeg har bemærket, at Venstre og De Konservative gerne vil afholde flere udgifter, men de vil samtidig mindske indtægterne for staten, og det vil altså alt andet lige give et større underskud.

Det, regeringen prøver her, er at sige: Vi vil gerne have nogle penge i kassen på mange forskellige måder, bl.a. også denne måde, og vi vil ikke, som jeg forstod Fremskridtspartiet foreslår, hæve indkomstskatten. Det var i øvrigt et overraskende forslag fra Fremskridtspartiets side, men anderledes kunne det, hr. Tom Behnke sagde, vel ikke forstås.

Det er klart, at dette må indgå i de drøftelser, der skal være i Folketinget, men det er jo altså sådan, at man ikke kun kan stille krav om øgede udgifter. Man må også somme tider være med til at sikre nogle indtægter til statskassen.

Tom Behnke (FP):

Ministeren forstod udmærket godt, hvad jeg sagde. Ministeren vil ikke forstå, hvad jeg siger, og ministeren står her og slår plat på, hvad jeg har sagt.

Det, jeg sagde, var ikke, at Fremskridtspartiet ønskede at hæve skatterne. Tværtimod stiller vi hvert eneste år omfattende ændringsforslag til

finansloven indeholdende skattelettelser. Men det, jeg sagde, var, at det ville være mere *reelt* at erkende over for befolkningen, at Socialdemokratiet i spidsen for regeringen ikke er i stand til at styre statens finanser, og så i stedet udskrive det som reelle skatter, så man kan se, hvad man skal betale.

Erling Oxdam (V):

Jeg finder, at det er lidt flot, når justitsministeren siger, at Venstre og De Konservative bare vil forlange øgede udgifter uden at anvise besparelser. Det er lidt meget at få ud af et forslag, der skal give et provenu på 280 mio. kr. Mig bekendt har Venstre og De Konservative fremsat forslag til besparelser på omkring 20 mia. kr. At der så ud af dem skal gives en anden prioritering til noget nær det halve af disse 20 mia. kr., berører jo ikke den kendsgerning, at man samlet set vil have besparelser og altså ikke vil forlange udgiftskrævende love, uden at man har anvist kompenserende besparelser.

Det måtte lige – vil jeg sige til justitsministeren – sættes på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om meddelelse af dansk indfødsret til Alexandra Christina Manley.
Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.